

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

פ"ל 158-10-20 מדינת ישראל נ' בן משה (עציר)

כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי בפני

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רפי בן משה (עציר)

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד לירון דקל
הנאשם באמצעות היועדות חזותית.
ב"כ הנאשם – עו"ד אמיגה

גזר דין

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה תקף בניגוד לסעיפים 67 ו-10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א 1961 ועבירה של נהיגה ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל 1970.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.10.20 נהג הנאשם ברכב על אף שבשנת 2013 נדון בבית המשפט לפסילה לצמיתות מלנהוג ברכב, על אף שבשנת 2016 נדון פעם נוספת, בגזר דין נוסף לפסילה לצמיתות מלנהוג ברכב, וגם בגזר דין משנת 2018 נפסל לצמיתות מלנהוג. באותן נסיבות נהג ברכב על אף שרישיונו פקע למעלה מ-14 שנה וללא כיסוי ביטוחי.

תסקיר שרות מבחן

3. בתסקיר מיום 24.12.20 סקר שרות מבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם.

הנאשם בן 60, גרוש, אב לשלושה ילדים בוגרים וסב ל-9 נכדים. הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות, נוטל טיפול תרופתי באופן קבוע, אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות ושירותים מיוחדים. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית אשר התנגדה לאורח חייו העברייני. לנאשם רקע של שימוש בסמים ועבר ניסיונות גמילה שכשלו.

שרות מבחן התרשם כי לנאשם קושי בהצבת גבולות וקושי בקבלת סמכות החוק וכי על אף מצבו הרפואי, הנאשם מתקשה לשנות את דפוס התנהגותו ואורח חייו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו וחש אכזבה מהתנהגותו.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

פ"ל 158-10-20 מדינת ישראל נ' בן משה(עציר)

שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק אם כי יש במצבו הבריאותי של הנאשם כדי להקטין את הסיכון. שירות המבחן המליץ כי המאסר המותנה יופעל במסגרת עבודות שירות במידה וימצא מתאים.

טיעוני הצדדים לעונש:

4. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות המיוחסות לנאשם, לכך שמדובר בנהיגה בזמן פסילה בפעם הרביעית ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בפעם התשיעית. ציינה כי הנאשם פסול לצמיתות. הדגישה כי לנאשם עבר פלילי ותעבורתי מכביד, הפנתה למאסר המותנה בן 8 חודשים שתלוי ועומד נגדו כמו גם להתחייבות עליה חתם. לדבריה, מתחם העונש ההולם נע בין 6-20 חודשי מאסר ועתרה להשית על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם וכן הפעלת המאסר המותנה במצטבר, כמו גם ענישה נלווית. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה.

5. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה. לדבריו, מדובר בעבירת נהיגה בזמן פסילה ללא עבירות נלוות שבוצעו במהלך הנהיגה וללא סיכון ממשי לעוברי דרך. ב"כ הנאשם הפנה למצבו הרפואי של הנאשם, לכך שעבר השתלת כבד בשנת 2016. לכך שהנאשם נמצא בקבוצת סיכון בכל הנוגע להידבקות בנגיף הקורונה, לכך שהנאשם מטפל באם סיעודית. לשיטתו, מתחם העונש ההולם נע בין 3-15 חודשי מאסר וענישה נלווית. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת בטיעוניה. לאור המלצת שירות המבחן ובשל מצבו הרפואי הקשה של הנאשם עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו ולהאריך המאסר המותנה.

6. הנאשם בדבריו האחרונים, ציין את המחיר ששילם בעקבות ביצוע העבירות, את הקושי הרב שחווה במעצרו בשל מצבו הבריאותי הקשה, ביקש את רחמי בית המשפט והבטיח לא לחזור על מעשיו.

דיון

מתחם העונש ההולם

7. **הערכים המוגנים שנפגעו** בעבירות שביצע הנאשם הם הגנה על שלום הציבור ובטחונו, פגיעה בערך החברתי של חלוקת הנטל הכלכלי הכרוך בטיפול בנפגעי תאונות הדרכים על כלל ציבור הנהגים על ידי תשלומי ביטוח, כיבוד שלטון החוק והחלטות שיפוטיות, שמירת הסדר הציבורי.

8. ראו דברי בית המשפט העליון על החומרה שבנהיגה בזמן פסילה :

רע"פ 1211/12 **אברהם ישראלי נ' מדינת ישראל** (15.2.12) :

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו) וזו עיקר וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלו יקרו חלילה בעת נהיגה כזו..."

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

פ"ל 158-10-20 מדינת ישראל נ' בן משה(עציר)

רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' מוראד אבו-לבן (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור- נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית המשפט; הוא מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

רע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל (26.5.05):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט".

9. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית, מידת הפגיעה היא ברף העליון בכל הנוגע לכיבוד החלטות שיפוטיות.

10. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך שהנאשם נהג ברכב לאחר שרישיונו פקע מעל 14 שנה, נתתי דעתי לכך ש- 3 בתי משפט מצאו לנכון לפסול את הנאשם לצמיתות, ב- 3 החלטות שונות. הגם שהאירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף או ברכוש, נתתי דעתי לנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה מהנהיגה בנסיבות המפורטות.

11. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו עונשים ממאסרים קצרים ועד לשנתיים מאסר ומפסילות בנות חודשים ועד פסילות בנות שנים וענישה נלווית. ראו למשל:

- רע"פ 115/21 **צוברי סער נ' מדינת ישראל** (20.1.21). המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בשכרות, בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה בתוקף, ללא כיסוי ביטוחי, ונהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7-14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על אף המלצת שירות המבחן להאריך המאסר המותנה ולהטיל ענישה שיקומית, בית משפט קמא גזר על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים באופן ש-4 חודשים ירצו במצטבר והיתר בחופף, ובסך הכול 11 חודשי מאסר בפועל, 4 שנות פסילה וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- רע"פ 4299/20 **אמיר חמדאן נ' מדינת ישראל** (9.7.20). המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף, ללא רישיון רכב תקף וללא כיסוי ביטוחי. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות נע בין 6-20 חודשי מאסר ופסילה בת שנים. על אף עבר תעבורתי מאוד מכביד, חרג בית משפט קמא ממתחם העונש ההולם, זאת משיקולי שיקום וגזר על המבקש פסילה בפועל של רישיון הנהיגה לתקופה בת שבע שנים במצטבר לכל פסילה אחרת, צו מבחן, מאסר מותנה וענישה נלווית. ערעורו של המבקש על משך הפסילה נדחה בבית המשפט המחוזי. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נדחתה, תוך שבית המשפט העליון אף ציין כי עונש הפסילה שהוטל על המבקש נופל מעונש הפסילה המינימלי הקבוע בסעיף 40א(א1) לפקודת התעבורה.
- רע"פ 1883/19 **רועי ביטון נ' מדינת ישראל** (28.3.19). המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון; בזמן פסילה; ללא ביטוח וללא רישיון רכב. בית משפט קמא הורה על הארכת מאסר מותנה בן 12 חודשים, הטיל פסילה בת 30 חודשים, והפעיל פסילה מותנית בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, גזר על המבקש 8 חודשי מאסר, הפעיל את המאסר המותנה במצטבר כך שירצה 20 חודשי מאסר, הפעיל את הפסילה המותנית במצטבר כך שירצה 42 חודשי פסילה. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור נדחתה.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

פ"ל 158-10-20 מדינת ישראל נ' בן משה(עציר)

- רע"פ 1483/19 אייל ליפשיץ נ' מדינת ישראל (6.3.19) המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 30 שנה) ; בזמן פסילה ; ללא ביטוח וללא רישיון רכב. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7-20 חודשי מאסר. על אף המלצת שירות המבחן לענישה בעלת אופי שיקומי, בית משפט קמא גזר על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים לריצוי בחופף, פסילה בת 36 חודשים לריצוי במצטבר לכל פסילה אחרת וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- רע"פ 5244/17 תורגמן נ' מדינת ישראל (12.9.17) המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון ; בזמן פסילה ; ללא ביטוח וללא רישיון רכב. המבקש בעל עבר פלילי. בית משפט קמא גזר על המבקש : 7 חודשי מאסר בפועל, הורה על הפעלת שני מאסרים מותנים בחופף ; 12 חודשי מאסר על תנאי ; 4 שנים פסילה בפועל ; 10 חודשי פסילה על תנאי ; הפעלת התחייבות כספית ע"ס 10,000 ₪. ערעור שהוגש ע"י המשיבה התקבל באופן שהמאסר הועמד על 10 חודשים, והמאסרים המותנים הופעלו במצטבר כך שהיה על המבקש לרצות במצטבר 20 חודשי מאסר, הפעלת ההתחייבות שהוטלה על המבקש בוטלה. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- רע"פ 5125/16 לוינטן נ' מדינת ישראל (7.8.16) המבקש הורשע, על פי הודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ונהיגה ללא רישיון רכב תקף. המבקש בעל עבר פלילי ותעבורתי מכביד. בית משפט קמא גזר על המבקש : 10 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה למשך שנה וקנס ע"ס 1,500 ₪. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- רע"פ 1076/16 חיים כהן נ' מדינת ישראל (11.2.16). המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 8 שנים) וללא ביטוח. למבקש עבר פלילי ותעבורתי מכביד. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל- 20 חודשי מאסר וכן פסילה בת 2-5 שנים וגזר על המבקש 18 חודשי מאסר (שכללו הפעלת תנאי) וענישה נלווית. ערעורו של המבקש בבית המשפט המחוזי נדחה, בקשת רשות ערעור נדחתה.
- רע"פ 8013/13 אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל (18.12.13) : המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף (פקיעה של 13 שנה) וללא ביטוח. בית משפט קמא קבע מתחם של 7-20 חודשי מאסר, וגזר 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המבקש חזר בו מהערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- עפ"י (ב"ש) 21538-08-19 מדינת ישראל נ' ג'ניים (20.1.20) : המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה (5 פסילות שונות לתקופה מצטברת של 88 חודשים), ללא רישיון נהיגה תקף (פקיעה של 14 שנה) וללא ביטוח. בית המשפט קמא גזר על המשיב 7 חודשי מאסר, הפעיל 6 חודשי מאסר מותנה לריצוי באופן חופף, הטיל 36 חודשי פסילה, לריצוי בחופף לכל פסילה אחרת תוך הפעלת פסילה מותנית בחופף וכן ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-20 חודשי מאסר וגזר על המשיב 12 חודשי מאסר, הורה כי המאסר המותנה ירוצה במצטבר ובסך הכל ירצה 18 חודשי מאסר, כן הורה כי הפסילה שהוטלה תרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת.

12. עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם. נסיבות ביצוע העבירות שביצע הנאשם שבפני חמורות יותר מנסיבות ביצוע העבירות שבוצעו בפסיקה שצורפה ע"י ב"כ הנאשם, בשים לב שהנאשם שבפני

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

פ"ל 158-10-20 מדינת ישראל נ' בן משה(עציר)

נפסל לצמיתות בשלושה פסקי דין שונים, וזאת בעת שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בן 8 חודשים.

13. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל ובשים לב שהנאשם נהג ברכב על אף שנפסל לצמיתות בשלושה פסקי דין שונים, מקובל עלי מתחם העונש ההולם שהוצג על ידי המאשימה ועל כן אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין 20-6 חודשי מאסר, ופסילה בת שנים.**

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

14. בעניינו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום. הנאשם לא עבר הליך שיקומי ואף שירות המבחן לא בא בתסקירו בהמלצה שיקומית.

15. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות הראשונה.
- זקפתי לחובתו של הנאשם את עברו התעבורתי המכביד. הנאשם נוהג משנת 2004 לחובתו 11 הרשעות קודמות. לרבות 3 הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה. הנאשם ביצע העבירה הנוכחית בעת שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה בן 8 חודשים.
- באשר להרשעות בתחום הפלילי – לנאשם עבר פלילי מכביד מאוד, הכולל 27 הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, שבל"ר, ריבוי עבירות רכוש חמורות, עבירות סמים ועוד, הנאשם ריצה עונשי מאסר בעברו, אלא שכל הרשעותיו התיישנו בשנת 2019 ולפיכך לא מצאתי ליתן משקל לעברו בתחום הפלילי.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולות מטיעוני ההגנה ומתסקיר שירות המבחן. הנאשם כאמור אינו בקו הבריאות, עבר השתלת כבד לפני מספר שנים (כפי שעולה מהמסמך הרפואי שהוגש (נ/1), הנאשם מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כבעל 84% נכות רפואית יציבה ו-100% דרגת אי כושר (נ/2). הנאשם מטפל באם סיעודית.
- לקחתי בחשבון את מצב החירום השורר במדינה עקב נגיף הקורונה, ואת החשש לבריאותו של הנאשם אם חלילה ידבק בקורונה בין כתלי הכלא, בפרט על רקע מצבו הבריאותי כפי שעולה מהמסמכים שהוצגו.
- לקחתי בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן, את הערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות גבוה, ומנגד את הערכתם לפיה מצבו הבריאות של הנאשם יש בו גורם ממתן סיכון. לקחתי בחשבון את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, נוכח מצבו הרפואי.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

פ"ל 158-10-20 מדינת ישראל נ' בן משה(עציר)

16. לא מצאתי ליתן משקל רב להבטחתו של הנאשם, בדבריו האחרונים, שלא לחזור ולנהוג ברכב. הבטחות כאלה כבר הבטיח בעבר ולא קיים.
כך למשל בדבריו בפני בית המשפט בתיק פ"ל 11-09-2231 ביום 6.6.13:
"אני באמת מאוד מצטער על זה שהמצב הגיע לכך שהעניינים שלי נטענים בבית משפט, אני כבר למדתי את הלקח בנושא, אבקש מבית המשפט לראות בזה צ'אנס אחרון בעניין שלי".
מאז כאמור כבר חזר וביצע את אותן עבירות מספר פעמים.
17. עיינתי בגזרי הדין שהגישה המאשימה בתיקו הקודמים של הנאשם, וכפי שציננה ב"כ המאשימה, אכן בתי המשפט פעם אחר פעם התחשבו בנאשם על רקע מצבו הרפואי.
כך למשל בית המשפט בתיק פ"ל (באר שבע) 14-04-1612 ביום 17.7.16 האריך שני מאסרים מותנים בני 8 ו-6 חודשים בשל מצבו הרפואי של הנאשם ועל רקע הערכת שירות המבחן כי התרשם מיאוש ועייפות של הנאשם מניהול אורך חיים שולי ועברייני וכי הערכת הסיכון למעורבות חוזרת בעבירות תעבורה אינה גבוהה.
כך למשל בתיק פל (אשדוד) 18-02-2649 ביום 1.5.18, במסגרת הסדר בין הצדדים שגובש בשל נסיבותיו הרפואיות החריגות של הנאשם, גזר בית המשפט על הנאשם 8 חודשי מאסר תוך שהורה על הפעלת שני המאסרים המותנים חבי ההפעלה, בני 8 ו-6 חודשים לריצוי בחופף.
18. בנסיבות שבפני, בשל הרצדביזם בהתנהלותו של הנאשם ובשל הסיכון להישנות עבירות שבזו הפעם מוערך על ידי שירות המבחן כסיכון גבוה, מצאתי הצדקה ליתן מעמד של בכורה לאינטרס הגמול וההרתעה שבענישה.
בשל כך, בזו הפעם יגזר עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם בכל הנוגע לרכיב המאסר.
19. עם זאת, ועל רקע מצבו הרפואי של הנאשם, ובעיקר על רקע מצב החירום עקב נגיף הקורונה, לאור הקושי הרב אשר חווה הנאשם במעצרו בשל ההתדרדרות במצבו הרפואי, ולפנים משורת הדין, מצאתי הצדקה להורות כי המאסר המותנה שיופעל, ירוצה מרביתו בחופף למאסר שיוטל בתיק זה.
20. באשר לרכיב הפסילה, בשים לב לכך שהנאשם פסול לצמיתות ב-3 תיקים שונים, הרי שאין משמעות רבה לפסילה אשר תוטל עליו בתיק זה. כך או כך, בעניינו של הנאשם חל סעיף 40א(א)(1) המחייב הטלת פסילת מינימום שלא תפחת מ-10 שנים.
21. באשר להתחייבות שהוגשה (ת/4) – ההתחייבות על סך 10,000 ₪ הוטלה לתקופה של שנתיים מיום 1.5.18 ולפיכך במועד ביצוע העבירות בתיק שבפני (1.10.20) ההתחייבות כבר לא היתה בת תוקף. בנסיבות אלו לא הוריתי על הפעלתה.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

פ"ל 158-10-20 מדינת ישראל נ' בן משה(עציר)

22. בשל נתוניו של הנאשם ועל רקע מכלול הענישה שתוטל עליו, מצאתי שלא להטיל על הנאשם קנס כספי.

עונשו של הנאשם

23. לאור כל האמור, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים :

- א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. המאסר ימנה מיום מעצרו של הנאשם.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק פ"ל 2649-02-18 ביום 1.5.18 בבית משפט לתעבורה באשדוד. התנאי שהופעל ירוצה באופן שחודשיים מתוכו ירוצו במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה ו-6 חודשים ירוצו בחופף.
- ג. למען הסר ספק על הנאשם לרצות בסך הכל 14 חודשי מאסר שיימנו מיום מעצרו.
- ד. מאסר בן 9 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, לבל יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
- ה. פסילה בפועל לתקופה של 10 שנים. הפסילה תימנה מיום שחרורו של הנאשם ממאסר ובמצטבר לכל פסילה אחרת. המזכירות תנפיק אישור הפקדה ללא צורך בהפקדת רישיון.
- ו. הנאשם יתחייב בפני על סך של 5000 ₪ להימנע מהעבירות בהן הורשע משך 3 שנים מיום שחרורו. לא יתחייב – יאסר למשך 20 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום

ניתן היום ג' אדר תשפ"א 15 פברואר 2021 במעמד הצדדים.

נועה חקלאי, שופטת, סגנית הנשיא

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

פ"ל 158-10-20 מדינת ישראל נ' בן משה (עציר)